

vilde være rigtigt, om man fra Statens Side som Betingelse for, at Staten yder sit Bidrag til disse Anstalter, kræver af dem, at de tage imod Patienter, enten vederlagsfrit eller for nedsat Betaling. I det hele taget mener man, at Gennemførelsen af dette Forslag vil nødvendig-gøre, at der fra Statens Side øves et effektivt, sagkyndigt Tilsyn med, hvordan disse Anstalter fungere. Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa det bedste anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvil-lige Behandling.

Meyer: Det er mig ikke muligt at udtale den samme Glæde ved det forelig-gende Forslag som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, idet det forekommer mig, at der i Lovforslaget findes forskellige farlige Punkter, som man under alle Om-stændigheder maa se at komme uden om ved, at et Udvalg grundigere, end det har været Tilfældet her, søger at fremme den tilbørlige Hensyntagen til Individets Frihed.

Jeg skal først gøre opmærksom paa, at naar der i §. 1 tales om Straf for Beruselse, lyder, som det ærede Medlem (Kvist) nys sagde, dette lidt ejendomme-ligt, idet man ikke vil straffe Beruselsen. Det ærede Medlem kom dog til det Re-sultat, at en saadan Straf fandtes baade nu og i Henhold til Lovforslaget. Det er vist ikke ganske rigtigt, idet det ikke er selve Beruselsen, man rammer her. Det, man rammer her, er Følgerne af Beru-selse, men der staaer udtrykkeligt: „Straf for Beruselse“. Dette, at en Mand viser sig beruset paa Gaden eller paa anden Maade viser tydelige Kendetegn paa, at han har været i Forbindelse med de vaade Varer, medfører ikke, at Manden straffes. Kun hvis Beruselsen bevirker, at det offentliges Værdighed krænkes, med-fører den Straf. For det kan vel ikke være Meningen, at man skal straffe Folk, fordi de i al Almindelighed ere berusede.

For Resten skal jeg sige, at Straf for Beruselse har været kendt i længst for-svundne Tider, det er ikke noget nyt, og navnlig har det været kendt, at man mente at kunne udrydde Trangen til at beruse sig ved Straffebestemmelser. I den vise Solons Love straffede man endog den højeste Øvrighedsperson med Døden, hvis han viste sig i beruset Tilstand, og i den romerske Republik var det forbudt Mænd under 30 Aar at nyde Vin, og det var overhovedet forbudt Kvinder at smage

denne stærke Drik. Karl den Stores Lov forbød i al Almindelighed, at man beru-sede sig, og ikke alene dette, men ogsaa at man var vanemæssig Drikker. I Frants den Førstes Lov forekommer der en ret ejendommelig Bestemmelse, der siger, at enhver, som viser sig offentlig i beruset Tilstand, straffes første Gang med Vand og Brød, anden Gang med Piskning og tredje Gang med Afhugning af den store Taa og derefter Forvisning fra Land og Rige. Jeg indrømmer, at naar man ser paa det Lovforslag, som den højtærede Minister har forelagt, ere Tidens humane Tendenser tydelige, thi der er ikke Tale om en saa forfærdelig Straf som at miste den store Taa. Her nøjes man med i en offentlig Politisag at blive idømt Bøder fra 2 til 100 Kr., i Gentagelsestilfælde indtil 500 Kr. Det værste, der kan ske, er, naar man har begaaet Overtrædelse 4 Gange, thi saa kan man faa simpelt Fængsel, og ogsaa for Overtrædelse anden og tredje Gang er der højere Straffe, naar den er forbunden med en særlig ondartet Optræden. Maa jeg sige, at her rummes der efter min Mening en Fare i Lovforslaget, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa. Der findes visse Individuer, der ingenlunde kunne beskyldes for at være Drankere, men som til Tider ere ude og tage sig et højt Bæger og maaske saa, som det hedder i Retssproget, antræffes i kendelig beruset Tilstand. En saadan Mand kan naturligvis under Indflydelse af stærke Drikke begaa en eller anden Handling, der ikke er ganske lovmæssig; i hvert Fald ikke stemmende med borgerlige Interesser. Han bliver saa dømt, mildere eller strengere. Det gentager sig, og denne Mand vil da, skønt han ellers maaske til daglig er en fortrinlig Familiefader, passer sine Ting, udfører sit Arbejde og sørger for sit Hjem, risikere, at han ved den tredje eller fjerde Gangs Overtrædelse af en saadan Para-graf betegnes som værende et alkoholiseret Individ, en Dranker, bliver udsat for at stemples som saadan og tvinges ind under den Omsorg, som Staten anviser i Lovforslaget. Det forekommer mig at være ret farligt. Man maatte dog vel i hvert Tilfælde være i Stand til under Lovfor-slagets Behandling at komme uden om disse Skær, der synes mig ret faretruende.

Selve Retten til Tvangsindlæggelse er heller ingenlunde af den Art, synes jeg, at man kan føle sig beroliget, omend Hen-sigten har været nok saa god. Jeg vil sige, at enhver Foranstaltning her, hvad